

Józef Czerniak

10 BARDZO ŁATWYCH MARSZY

na 2 plessy i 2 parforsy

część I

Poznań 2020

Józef Czerniak

**10 BARDZO ŁATWYCH
MARSZY**

na

2 plessy i 2 parforsy

część I

Poznań 2020

Tak to się zaczęło....

...historia powstania **Klubu Sygnalistów Myśliwskich**

Niewiele mamy wiadomości na temat sygnalistyki myśliwskiej w Polsce. Po drugiej wojnie światowej polska kultura łowiecka z dawnymi zwyczajami i tradycjami była w zapomnieniu. Sygnały myśliwskie grane w latach 50. 60. i później w łowiskach były rzadkością. Negatywne nastawienie ówczesnych władz nie zachęcało do dawnych tradycji łowieckich. Problemem był również brak instrumentów i zapisów nutowych.

W roku 1970 ukazała się pierwsza analogowa płyta w naszym kraju **„Sygnały Łowieckie”**- zbiór sygnałów jedno- i dwugłosowych poprzedzone fachowym komentarzem Kresowiaka, **mgr. inż. Karola Humińskiego** – leśnika i działacza łowieckiego. Do wydania przyczynił się Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych w Zielonej Górze. Archiwalny **„czarny krążek”** rozpoczął popularyzację i znajomość sygnałów towarzyszącym łowom. To przecież nasze Narodowe dziedzictwo, które jest częścią polskiej kultury leśno-łowieckiej na przestrzeni prawie siedemdziesięciu lat uzmysławia słuchaczom jak i uczestnikom łowów, jak rozwijała się sygnalistyka łowiecka.

Próba ożywienia dziedziny kultury łowieckiej o muzykę myśliwską przez Wojewódzką Radę Łowiecką w Poznaniu w 1976 r. nie przyniosła tego efektu. Jednak ten **„czarny krążek”** przyczynił się do nagrania w 1988 kasety magnetofonowej **„Pojedziemy na łów...Uczymy się sygnałów łowieckich”**. Kasecie z zewami myśliwskimi, do których zostały dopasowane słowa ułatwiające zapamiętanie melodii. Druga część kasety została nagrana przez prof. **Andrzeja Rokickiego** (1938-2009) na rogu pless opatrzone komentarzem. Kolega Andrzej należał do współzałożycieli w 1995 Klubu Sygnalistów Myśliwskich PZŁ. Brał udział w pracach nad ujednoliceniem zapisów nutowych sygnałów myśliwskich wydanych w 2001 roku zbioru „Sygnały myśliwskie” zatwierdzone przez Komisję Kultury Naczelnej Rady Łowieckiej.

W Krośniewicach w 1988 r. odbyło się posiedzenie zespołu powołanego przez Komisję Etyki, Tradycji i Zwyczajów NRŁ, które ustaliło wykaz 24 sygnałów myśliwskich granych w PZŁ, opublikowane dopiero w 1992 r. W czasach, kiedy nie istniały ujednolicone zapisy nutowe sygnałów myśliwskich po kraju krążyły jedynie różne wersje przepisywanych nut.

Wiemy, że znany był zespół sygnalistów myśliwskich KŁ „Daniel” w Wieluniu (założony w 1984 r.), prężnie działała Tuchola i kilka małych zespołów w technikach leśnych. Brakowało nam dostępnych zapisów nutowych, dobrych instrumentów i nagrań, ponieważ dziedzina ta i tradycja były zaniedbane. Od tego też czasu możemy mówić, że zaczęła się powoli rozwijać polska sygnalistyka.

Dopiero w latach 90. XX wieku nastąpił zwrot do pięknych tradycji łowieckich. Grupa inicjatywna sygnalistów z Wielkopolski Henryk Mąka i Robert Kamieniarz ze Stacji Badawczej PZŁ w Czempiniu oraz Maciej Strawa, student Wydziału Leśnego AR w Poznaniu podjęli się utworzenia organizacji sygnalistów. W grudniu 1990 roku w Stacji Badawczej PZŁ w Czempiniu odbyło się zebranie założycielskie Klubu (Towarzystwa) Sygnalistów Myśliwskich, opracowano statut i program działania. Ponowny zastój spowodowany został przemianami społecznymi i burzeniem poprzedniego „komunistycznego” systemu. Temat powrócił w 1993 podczas obchodzenia jubileuszu 70-lecia PZŁ. Główne imprezy odbywały się w Krakowie a w Pszczynie – kolebce małego rogu przesłuchania konkursowe sygnalistów. Wiele koncertów w obu miastach miały

szeroki odbiór społeczeństwa. Na stałe do naszego środowiska weszła Capella Zamku Rydzyskiego, mianowana Reprezentacyjnym Zespołem Muzyki Myśliwskiej PZŁ. Liczne koncerty od roku jubileuszowego nadały tej dziedzinie wyższą rangę i znaczenie praktyczne sygnalistyki myśliwskiej. Staraniem Mieczysława Leśniczaka i Macieja Strawy ukazała się kaseeta magnetofonowa, której celem była nauka gry i rozpoznawania sygnałów myśliwskich.

W Mikołajkach 15 grudnia 1994 roku podczas obrad uchwałą Naczelnej Rady Łowieckiej powołano Klub Sygnalistów Myśliwskich PZŁ i nadano mu regulamin. Zebranie założycielskie odbyło się 20 marca 1995 r. w Zarządzie Głównym PZŁ w Warszawie. Wybrano pierwszy zarząd klubu: Mieczysław Leśniczak, Piotr Grzywacz, Robert Kamieniarz, Henryk Mąka, Maciej Strawa, powołano komisję rewizyjną i komisję muzyczną oraz kolegium jurorów. Oficjalną siedzibą został Zarząd Główny PZŁ w Warszawie. Na pierwszym posiedzeniu zarządu przyjęto wzór emblematu, własnej pieczęci, oznaki oraz legitymacji klubu. Powstanie Klubu Sygnalistów Myśliwskich PZŁ w 1995 roku przyczyniło się do dynamicznego rozwoju sygnalistyki myśliwskiej w Polsce.

Prace zarządu klubu skierowane były na utworzenie i ożywienie sygnalistyki myśliwskiej w regionach i przyciągnięcie do niej jak największej liczby trębaczy. Hasło Piotra Grzywacza „2000 sygnalistów na rok 2000” okazało się bardzo trudne w realizacji.

Pracami klubu kieruje pięcioosobowy zarząd. Siedmioosobowa komisja muzyczna odpowiedzialna jest za stan sygnałów i muzyki myśliwskiej. Kolegium jurorów (aktualnie 26) zapewnia poprawność i wysoki poziom oceny konkursowej. Wśród jurorów są muzycy profesjonalni i amatorzy, grający na instrumentach dętych blaszanych, znawcy w tej dziedzinie. W klubie działa trzyosobowa komisja rewizyjna i trzyosobowa komisja etyki. Organy klubu wybierane są na pięć lat, z wyjątkiem jurorów, których nominuje Zarząd Główny PZŁ. Najwyższą władzą klubu jest walne zebranie członków odbywające się raz do roku. Dorobek organizacyjny klubu to ujednolicenie zbioru 60 sygnałów myśliwskich zatwierdzony uchwałą z dnia 11 kwietnia 2001 przez Naczelną Radę Łowiecką. W wyniku wieloletniej działalności wypracowany został „Regulamin ogólnopolskich i regionalnych konkursów sygnalistów myśliwskich” oraz „Regulamin konkursu muzyki myśliwskiej” a także „Instrukcja organizacji konkursów sygnalistów myśliwskich”. Klub posiada program komputerowy do obsługi konkursów sygnalistów myśliwskich. Od 2002 roku klub prowadzi portal internetowy www.muzyka.mysliwska.pl W 2004 roku został zatwierdzony oficjalnie Hejnał naszego klubu- kompozycji Lucjana Adamiaka, który został wyłoniony w wyniku konkursu kompozytorskiego. Wszystkie utwory są dostępne na w/w stronie.

Józef Czerniak

Klub Sygnałistów Myśliwskich PZŁ

Klub Sygnałistów Myśliwskich PZŁ zrzesza pasjonatów gry na rogu oraz miłośników muzyki myśliwskiej, dla których najwyższą wartością jest pielęgnowanie i propagowanie wspaniałych polskich tradycji łowieckich będących częścią dziedzictwa narodowego.

Powstał 15 marca 1995 roku. Klub propaguje stosowanie rogu myśliwskiego, prawidłową notację nutową oraz jak najwyższy poziom wykonawczy.

Członkiem może zostać każdy, również nie będący myśliwym, który opanował umiejętność wykonywania sygnałów na poziomie klasy B i potwierdził to występem na konkursie regionalnym lub krajowym. Klub jest współorganizatorem Ogólnopolskiego Konkursu Sygnałistów Myśliwskich "O Róg Wojskiego".

Siedziba:

00-029 Warszawa, ul. Nowy Świat 35
tel. (022) 826 20 51, fax (022) 826 33 22

Sekretariat:

64-700 Czarńków, Goraj – Zamek 3
tel./fax (067) 255 56 84

e-mail: klub@mysliwska.pl

www: <http://muzyka.mysliwska.pl/>

Słowo od autora

10 BARDZO ŁATWYCH MARSZY na naturalne rogi myśliwskie część I to kontynuacja części II, poszerzona o mniejsze wartości rytmiczne a więc szesnastki. Zbiór przeznaczony dla sygnalistów grających łatwe sygnały myśliwskie, a więc na poziomie trudność klasy C. Łatwe i krótkie – 16 taktowe, dodatkowo w niektórych są repetycje – kompozycje pomogą początkującym sygnalistom uczestniczyć w różnych uroczystościach, przemarszach jak i artystycznych występach. Marsze są w skali c^1-g^2 , czyli dla sygnalisty potrafiącego wykonać podstawowe, ale trudniejsze sygnały np. „Dzik na rozkładzie”, „Sarna na rozkładzie” itp. Materiał nutowy opiera się na:

- metrum
- ćwierćnutach
- ósemkach
- szesnastkach
- pauzach ćwierćnutowych

Prosta forma zapisu nutowego przyczyni się dalszemu rozwojowi szybszego opanowania języka muzycznego, a w konsekwencji pozwoli posługiwać się alfabetem muzycznym, czyli zapisem nutowym. Dynamika jest istotnym elementem muzycznym, ale tak jak w sygnałach, gdzie tłumaczymy: „że należy odtrąbić”, to na tym etapie, najważniejsze jest nadal, zwracanie uwagi grających, na prawidłowe wydobywanie dźwięków. Koncentrujemy się na prawidłowym oddychaniu oraz nad czystością intonacji. Umiejętność wykonania zamieszczonych w zbiorze marszy powinna zachęcić sygnalistów do dalszego artystycznego rozwoju. Poznawanie sygnałów trudniejszych na poziomie klasy B, pozwoli sygnaliście w rozwoju sprawności gry na rogu. Konsekwencją będzie, chęć do sięgania po coraz trudniejsze sygnały, umożliwiając Wam szerszy udział w polowaniach pokotach, a marsze ze zbioru umilą braci myśliwskiej spędzenie wspaniałej wspólnej biesiady

Józef Czerniak

Marsz nr 1

♩ = 112

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

P I

P II

Marsz nr 2

♩ = 96

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

5

1

2

P I

P II

Marsz nr 2

9

1

2

PI

P II

This block contains the musical notation for measures 9 through 12. It features four staves: 1 (First Violin), 2 (Second Violin), PI (Piano I), and P II (Piano II). Measures 9 and 10 begin with a repeat sign. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. A large, faint watermark of a musical instrument is visible in the background.

13

1

2

PI

P II

This block contains the musical notation for measures 13 through 16. It continues with the same four staves: 1, 2, PI, and P II. Measures 13 and 14 begin with a repeat sign. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings. A large, faint watermark of a musical instrument is visible in the background.

Marsz nr 3

♩ = 112

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

P I

P II

Marsz nr 4

♩ = 112

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

Example 1 is a musical score for four staves, labeled 1, 2, PI, and PII. The score is written in treble clef and features a complex rhythmic pattern. The notation includes various note values, rests, and bar lines. A large, light gray, abstract shape is overlaid on the right side of the score, partially obscuring the musical notation. The score is divided into measures by vertical bar lines, and the staves are connected by a large bracket on the left.

Marsz nr 5

♩ = 112

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

5

1

2

PI

P II

Marsz nr 5

9

1

2

PI

P II

13

1.

2.

The image displays a musical score for a piece titled "Marsz nr 5". The score is arranged in two systems, each with four staves. The first system begins at measure 9, and the second system begins at measure 13. The staves are labeled 1, 2, PI, and P II. The notation includes various musical symbols such as treble clefs, stems, beams, and notes. A large, light gray watermark is visible across the center of the page, featuring a stylized 'V' and a musical instrument. The page number 15 is located at the bottom center, enclosed in a decorative swirl.

Marsz nr 6

♩ = 100

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

PI

P II

The musical score is for a march in 2/4 time, marked with a tempo of 100 beats per minute. It consists of two systems of four staves each. The first system includes parts for 'Pless 1', 'Pless 2', 'Par force I', and 'Par force II'. The second system, starting at measure 9, includes parts for '1', '2', 'PI', and 'P II'. The notation uses treble clefs and features a variety of rhythmic patterns including eighth and sixteenth notes, as well as rests. A large, faint watermark of a stylized 'V' is visible across the center of the page.

Marsz nr 7

♩ = 100

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

PI

PII

Marsz nr 8

♩ = 100

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

5

1

2

PI

P II

Marsz nr 8

9

1

2

PI

P II

This block contains the musical notation for measures 9 through 12. It features four staves: 1 (first violin), 2 (second violin), PI (first piano), and P II (second piano). All staves begin with a repeat sign. The first violin part has a melodic line with eighth and sixteenth notes. The second violin part plays a steady eighth-note accompaniment. The first piano part has a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The second piano part plays a simple eighth-note accompaniment. A large, faint watermark of a stylized 'S' is visible in the background.

13

1

2

PI

P II

This block contains the musical notation for measures 13 through 16. It features the same four staves as the previous block. Measures 13-15 continue the patterns established in the previous block. In measure 16, the first violin and first piano parts end with a double bar line and repeat dots. The second violin, second piano, and first piano parts end with a double bar line and repeat dots. A large, faint watermark of a stylized 'S' is visible in the background.

Marsz nr 9

♩ = 100

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

P I

P II

Marsz nr 10

♩ = 120

Pless 1

Pless 2

Par force I

Par force II

9

1

2

PI

P II

The musical score is for a march in 2/4 time, marked with a tempo of 120 beats per minute. It consists of two systems of four staves each. The first system includes parts for 'Pless 1', 'Pless 2', 'Par force I', and 'Par force II'. The second system includes parts for '1', '2', 'PI', and 'P II'. A large, faint watermark of a stylized 'V' is visible across the center of the page. The score begins with a repeat sign at the start of the first staff in the second system, with a box containing the number '9' above it. Each staff ends with a double bar line and repeat dots.

Autor: Józef Czerniak
Opracowanie karty tytułowej: Krzysztof Marcei Kadlec
Opracowanie graficzne: Piotr Jankowski

Wydano przy wsparciu:

Hodowla Bażantów Łownych w Klonie
Pheasant Farm in Klon
Klon 63 , 63-524 Czajków, POLAND
www.bazanty.pl, e-mail: info@bazanty.pl

„Egzemplarz bezpłatny, nie przeznaczony do sprzedaży.”